

[Etgaard.]

nogenlunde ubeskaaret, vil altsaa sige, at den nuværende Tilstand, f. Eks. i Rødby, ikke ændres. Det er een Indrømmelse til den nuværende Ordning. En anden Indrømmelse til den gamle Ordning finder jeg i Bestemmelsen om de kommunalt ansatte Politimænd. Der siger man udtrykkeligt i Forslaget, at hvis ikke de søger Overgang til Staten, vil de fortsætte deres Tjeneste paa det nuværende Grundlag. Deri er Indrømmelse Nr. 2 til den nuværende Ordning. Jeg tager altsaa disse to Forhold i Forslaget som Udtryk for, at den nuværende Ordning ikke er saa helt let at faa likvideret saadan omgaaende.

Selvfølgelig er vi rede til at overveje ethvert Spørgsmaal, der rejses i Forbindelse med dette Forslag, men jeg vil gerne ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, sige, at det vil være nødvendigt under det kommende Udvalgsarbejde at faa en Række af disse Forhold og andre i Forbindelse med Forslaget staaende Ting nærmere belyst for derudfra at kunne slutte, hvorvidt man i saa Henseende skal gaa. Med Hensyn til Samarbejdet mellem vore to Politikorps vil jeg sige, at hvis der der er Omraader, hvor dette Samarbejde ligesom kan nærmere præciseres, og hvis der kan udformes Bestemmelser, der kan virke fremmende paa Samarbejdet, saa er vi ogsaa paa dette Omraade villige til baade at forhandle og overveje, men foreløbig maa jeg altsaa tage ret alvorlig Anstand over for det foreliggende Lovforslag.

Hasle: Hvis man stillede det Spørgsmaal, om man vilde kalde det for sagligt rigtigt, om Politiet i et Samfund, som skulde opbygges fra nyt af, f. Eks. en ny Stat, skulde være et Enhedspoliti eller et kommunalt Politi, saa tror jeg, at man afgjort maatte besvare Spørgsmaalet derhen, at et Enhedspoliti vilde være det rationelle. Noget anderledes stiller det sig naturligvis i et Land som Danmark, hvor man maa bygge paa det givne historiske Grundlag. Her er det jo ikke saa lille en Sag fuldstændig at omkalfatre de Tilstande, som er Resultatet af 200—300 Aars Udvikling. Det er ikke saa let paa Grund af de Forhold, man har indlevet sig i, Forhold, som har udviklet sig i mange Retninger til et Tillidsforhold mellem det lokale Politi, de lokale Myndigheder og Befolkningen i By og paa Land. Det er slet ikke saa let at gaa til en Omkalfatring af dette Forhold, men jeg indrømmer naturligvis, at det er Vanskeligheder, som vil kunne

overvindes, selv om jeg ikke er blind for, at det, i hvert Fald i Begyndelsen, vil kunne blive svært, og jeg har ogsaa forstaaet paa den højtaerede Justitsminister, at han er klar over, at saadanne Overgangsvanskeligheder vil kunne fremkomme. Alt andet lige skulde jeg derfor i og for sig være villig til at acceptere en Ordning som den foreslaaede, der jo for saa vidt ogsaa har en vis historisk Tilknytning, ganske vist en meget kortvarig, gennem de sidste 25 Aar, i hvilke man har set en stadig større og større Udvidelse af Statspolitiet.

Naar jeg efter denne rent principielle, saglige Indrømmelse alligevel maa give Udtryk for alvorlige Betæneligheder ved at acceptere Forslaget, som det foreligger, saa er det, for en stor Del i hvert Fald, paa Grund af økonomiske Betæneligheder i to Retninger. Den første økonomiske Betænelighed grunder sig paa, at efter de Erfaringer, man har gjort i Tidens Løb, har det i Almindelighed vist sig, at Statsadministrationen paa en Række Omraader er noget dyrere end den kommunale Administration, og jeg vilde ogsaa tro, det vilde blive Tilfældet her. Der er inden for Statsadministrationen en Tendens til at ansætte flere og — hvad jeg skal komme tilbage til om lidt — daarligere lønede Tjenestemænd end i Kommunerne. Nu kunde man spørge, om selve Forslaget, som det foreligger, vil betyde nogen forøget samlet Udgift for det danske Samfund. Man har vel nok Lov til at tro, at noget dyrere vil det blive; det synes ogsaa at fremgaa af de Bemærkninger, der ledsager Forslaget, at saaledes ser man paa det i Justitsministeriet. Efter hvad jeg har regnet ud, kan det nu ikke dreje sig om saa forfærdelig store Beløb, og hvis det kun var det, der var os imellem, saa, vilde jeg sige, var det let at komme ud af, for naturligvis kunde man ikke give Afkald paa en Ordning, som man anser for bedre end den, man har, hvis det kun drejede sig om dette forholdsvis minimale Beløb, som jeg mener, det her drejer sig om. Det kunde i øvrigt være interessant at se en Opstilling over Forskellen mellem de faktiske Udgifter, som Kommunerne nu har, og de Udgifter, man mener Staten vil komme til at overtage.

Som sagt, jeg skal ikke tillægge dette finansielle Spørgsmaal, saaledes som det her er formuleret, nogen større Betydning. Den økonomiske Betænelighed, som efter min Opfattelse er alvorligere, den er af en ganske anden Art, det er denne, at Statspolitiets Personale jo i stor Udstrækning